

»Ata! Ata!« ponavlja Matjažek mamin klic. »Vrata!« stokajo stara mati, »vrata — zapirajo!«

Pa preden je mogel doumeti Matjažek zaprta vrata, Turke in kaj da bo z mlado in staro mamo in kje je ostal ata — je pridrvel konj, na njem mož s povito glavo, z velikim lokom čez ramo, polno nóž za pasom in s sabljo v desnici in vajeti v levici... Pa je zamahnil s sabljo, popustil vajeti in zgrabil Matjažka pa ga iztrgal mami iz naročja.

»Ata! Mama! Stara mama! Stric Matjaž! Turek me je vzel!« je klical na pretege Matjažek, pa Turek mu je vrgel žakelj čez glavo in ga omotal po životu z vrvjo. Povezan kakor snop je ležal Matjažek na tleh, rjul in slišal rjojenje drugih, zvonenje in streljanje, lajanje psov, rezgetanje konj, prasketanje ognja.

(Dalje prihodnjič.)

Albin Čebular:

Burja.

*Davi je pa k temni hosti
s piskom prišla burja v gosti.
Vse se trese, vse ječi,
kamor ona pridrvi.*

*Drevje žalostno vzdihuje,
ko prek njega vihra hruje,
kosi, ščinkovci, sinice
pa pretakajo solzice.*

*Glejte, palček, mirna duša,
tudi se rešiti skuša:
ker drugodi ni pomoči,
brž na trsno bilko skoči.*

*Z brado miga, z glavo giblje
in se na trstiki ziblje —
ah, če pade, kaj za to,
saj le v mehko travo bo.*

